

Pia K

En sång av vemod

KESHAWA FÖRLAG

JAG VAR SEXTON ÅR OCH BLEV GRAVID

Jag var sexton år och blev gravid
visste inte ens hur det gått till
en hand i bakfickan på mina jeans
ett litet skägg
besegrade mig

Jag var sexton år
och som jag ser det
förstörd av oro
talangfull
utan att veta hur
jag dansade fram på gatorna
hoppade över stenarna
ritade, ritade, ritade
fick diplom

Men jag var förstörd
ingen att luta mig mot
visste inte vad kärlek var

Jag blev gravid

pappan vände sig bort
jag löste allt själv
för att slutligen hamna på hem för
ensamma mödrar

Barnvårdsmannen berättade för
föräldrarna
om graviditeten
sedan de inte fattat någonting
eftersom jag använt korsett i sju månader
innan jag försvann till hemmet

Pappa blev galen

Jag fick mitt barn
stor som mumintrollet
hängde jag tvätt i trädgården
när vattnet gick

Redan då hade jag förstått
hur man motverkar värk
Jag koncentrerade mig på en röd boll
mellan ögonen
det hjälpte

Barnet föddes
det var en flicka

Hon togs bort
sjuk som hon var
hjärtat var totalt förstört
precis som mitt eget hjärta

Hon levde bara några timmar

Jag var sexton år och blev gravid
Ingen frågade mig om något
ingen förklarade någonting
flickan blev nöd döpt
hon fick heta Maria

Jag var sexton år
och blev gravid

Därefter gick jag i mitt flickrum
med en docka i naturlig storlek
i mina armar
gråtandes
och tänkte
”Jag kan aldrig mer få något barn!”

Endast en kråka i tallen utanför mitt
fönster
kröp ihop i regnet
Fjädrarna var blöta av regn

tårar ute som inne

Jag var sexton år

ingen tog hänsyn

varken då eller nu

Alla väntar sig

att man ska vara en färdig människa

från början

Det förflutna sätter spår i framtiden

ibland i små döda flickor

som föds med ett förstört hjärta

Sädesärla

Som den vita sidenmatta
fläcken
på en sädesärlas kind
jag ville vara
glida som en droppe
på den vippande stjärten ner
och smälta in i jorden